

04. Człowiek a potępienie

Śmierć to oddzielenie od źródła życia, człowiek nie ma samoistnego życia, jedynie Stwórca ma istnienie sam w sobie i z siebie. Warunkiem życia na ziemi jest stały dostęp do tlenu, wody i światła. Konieczne jest też odżywianie, zasilanie organizmu. Życie wieczne to udział w życiu Boga.

■ Co to znaczy potępienie?

Potępienie ma związek z upadkiem człowieka w grzech. Grzech prarodzców doprowadził ich do natychmiastowej utraty życia wiecznego, czyli do zaniku w nich Bożego życia. Została przerwana duchowa łączność ludzi z Bogiem, co wywołało tzw. śmierć duchową. Fizycznie jeszcze żyli, ale śmierć fizyczna Abła po raz pierwszy ujawniła się jako tragiczny znak i część składowa śmierci duchowej. Na samym końcu, w Dniu Sądu Ostatecznego, grzesznik zostanie całkowicie wyłączony spod jakiegokolwiek oddziaływania Boga i Pan Jezus nazwał to w Ewangeliach gehenną, a w Apokalipsie jeziorem ognistym, drugą śmiercią, wieczną.

Przekroczenie Bożego prawa spowodowało, że człowiek stał się winny przed Bogiem, a jego zdeprawowane wnętrze utrzymuje go w stanie ustawicznego buntu. Grzesznika gryzie – jak robak – nieuświadomione poczucie winy, które jest głosem sumienia – tego wewnętrznego sędziego.

Człowiek już rodzi się i żyje w stanie śmierci i potrzebuje ratunku, zanim jego nieszczęsny stan zamieni się w ostateczne, wieczne odrzucenie. Jego znieprawienie nie oznacza, że jest pozbawiony wszelkich wartości. Znaczy, że jest pozbawiony wrodzonej miłości do Boga; może odczuwać tęsknotę za Nim, ale też i niechęć, która u wielu przeradza się we wrogość (Rz 8,7; Kol 1,21); jego zmysły i zdolności poddane są działaniu grzechu (Ef 4,18), nie ma w nim niczego, co Bóg mógłby w pełni zaaprobować, a jego zepsucie ustawicznie się pogłębia (Rz 7,18).

■ Przegląd tekstów biblijnych

(Prz 12,2) Dobry znajdzie łaskę u Pana, człowiek o złych zamiarach – potępienie.

(Iz 34,5) Zaiste, mój miecz upoił się na niebiosach; oto spadnie na Edom, na lud, który przeznaczyłem na potępienie.

(Dn 12,2) A wielu z tych, którzy śpią w prochu ziemi, obudzą się, jedni do żywota wiecznego, a drudzy na hańbę i wieczne potępienie / wiekuistej zgrozie / ku wiecznej odrazie / wieczną zagładę

(Mt 12,41) Mężowie z Niniwy staną na sądzie wraz z tym pokoleniem i spowodują jego potępienie / oskarżenie, gdyż na skutek zwiastowania Jonasza upamiętali się, a oto tutaj więcej niż Jonasz.

A teraz rozmowa Jezusa z uczonymi w Piśmie i faryzeuszami w sprawie znaku z nieba, zapis wg Łukasza:

(Łk 11,31) Królowa z południa stanie na sądzie wraz z tym pokoleniem i spowoduje ich potępienie, gdyż przybyła z krańców ziemi, aby słuchać mądrości Salomona, a oto tutaj więcej niż Salomon. 32 Mężowie z Niniwy staną na sądzie wraz z tym pokoleniem i spowodują jego potępienie, gdyż na skutek zwiastowania Jonasza pokutowali, a oto tutaj więcej niż Jonasz.

(Mt 23,33) Wężę, plemię żmijowe, jak wy możecie ujść potępienia w piekle? (Pan Jezus potępia uczonych w Piśmie i faryzeuszów mówiąc o wyroku skazującym (*kriseos*) na gehennę.)

(Łk 6,37) Nie sądzcie, a nie będziecie sądzeni; nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni, a będzie wam odpuszczono. (Są to zalecenia dla uczniów.)

(J 3,18) Kto wierzy w Niego, nie podlega potępieniu; a kto nie wierzy, już został potępiony, bo nie uwierzył w imię Jednorodzonego Syna Bożego.

(J 5,29) a ci, którzy pełnili dobre czyny, pójdą na zmartwychwstanie życia; ci, którzy pełnili złe czyny - na zmartwychwstanie potępienia. (*kriseos*) wyrok skazujący

Fragment **(J 5,24-30)** zawiera myśl o udzielaniu życia przez Syna i o sądzie. Życie wieczne, czyli nadprzyrodzone, w stadium zaczątkowym posiada każdy, kto przyjmuje naukę Chrystusową i wierzy Bogu, który posłał Jezusa. Taki człowiek przeszedł ze stanu grzechu (śmierci) do stanu łaski życia wiecznego na ziemi i chwały w niebie oraz nie będzie potępiony (sądzony). Godzina duchowego zmartwychwstania już nadeszła, a umarli, czyli niewierzący w

Syna Bożego, będą żyli, jeśli w Niego uwierzą (w. 25-26). Syn Boży naucza i powołuje do swego królestwa. Kto w Niego uwierzy, będzie żył na wieki dzięki temu, że Syn posiada władzę dawania życia, którą Go Ojciec obdarzył. W stosunku do tych natomiast, którzy nie uwierzą, Jezus ma władzę wydania wyroku potępiającego (J 5,22.27).

(Rz 2,3) Czy myślisz, człowiecze, co osądzasz tych, którzy się dopuszczają takich czynów, a sam czynisz to samo, że ty unikniesz potępienia Bożego?

(Rz 3,8) I czyż jest tak, jak nas spotwarzają i jak niektórzy powiadają, że my mówimy: Czyńmy złe, aby przyszło dobre? Potępienie takich jest sprawiedliwe.

(Rz 5,16) I nie tak ma się sprawa z darem, jak ze skutkiem grzechu jednego człowieka; albowiem wyrok za jeden upadek przyniósł potępienie, ale dar łaski przynosi usprawiedliwienie z wielu upadków.

(Rz 5,18) A zatem, jak przez upadek jednego człowieka przyszło potępienie na wszystkich ludzi, tak też przez dzieło usprawiedliwienia jednego przyszło dla wszystkich ludzi usprawiedliwienie ku żywotowi.

(Rz 8,1) Teraz jednak dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie, nie ma już potępienia.

(Rz 8,34) Któż może wydać wyrok potępienia? Czy Chrystus Jezus, który poniósł [za nas] śmierć, co więcej - zmartwychwstał, siedzi po prawicy Boga i przyczynia się za nami?

(Rz 13,2) Kto więc przeciwstawia się władzy - przeciwstawia się porządkowi Bożemu. Ci zaś, którzy się przeciwstawili, ściągają na siebie wyrok potępienia.

(1 Kor 11,32) Gdy zaś jesteśmy sądzeni przez Pana, znaczy to, że nas wychowuje, abyśmy wraz ze światem nie zostali potępieni.

(2 Kor 2,15) Zaiste, myśmy wonnością Chrystusową dla Boga wśród tych, którzy są zbawieni i tych, którzy są potępieni;

(2 Kor 3,9) Jeżeli bowiem posługiwanie potępieniu jest chwałą, to o ileż bardziej będzie obfitować w chwałę posługiwanie sprawiedliwości!

(Ga 5,10) Mam co do was przekonanie w Panu, że innego zdania niż ja nie będziecie. A na tym, który sieje między wami zamęt, zaciąży wyrok potępienia, kimkolwiek by on był.

(1 Tm 5,12) Obciąża je wyrok potępienia, ponieważ złamały pierwsze zobowiązanie;

(2 P 2,3) Z chciwości wykorzystywać was będą przez zmyślane opowieści; lecz wyrok potępienia na nich od dawna zapadł i zguba ich nie drzemie.

(Jud 4) Wkradli się bowiem pomiędzy was jacyś ludzie, na których od dawna wypisany został ten wyrok potępienia, bezbożni, którzy łaskę Boga naszego obracają w rozpustę i zapierają się naszego jedynego Władcy i Pana, Jezusa Chrystusa.

■ Istota potępienia i dlaczego jest ono wieczne?

Potępienie to stan oddzielenia od Boga. Jest to życie na ziemi z wyrokiem skazującym prarodzców na karę życia bez osobistego, wewnętrznego kontaktu ze Stwórcą. Potępienie jest rezultatem grzechu, który zawsze niszczy jedność z Bogiem. Każdy, kto odchodzi z tego świata bez pojednania z Bogiem przez zawierzenie Chrystusowi, ten będzie w wieczności na zawsze oddalony od Boga (2 Tes 1,9).

Bóg jest miłością i chce wszystkich ludzi zjednoczyć ze sobą, zbawić. W Chrystusie Jezusie dokonał wszystkiego, aby to umożliwić. Los grzesznika może się zmienić, gdy podejmie decyzję porzucenia swojej niechęci, obojętności lub nienawiści do Boga i szczerze poprosi Jezusa o zmianę tego stanu. Taka przemiana jest możliwa przed odejściem z tego świata. Każdy, kto aż do śmierci odrzucał łaskę Bożą, nie chciał się nawrócić i pokochać Boga, ten będzie pozbawiony tej zbawiennej łaski także po śmierci.

Bóg nie może przez całą wieczność, przymuszać człowieka do miłości, do przyjaźni ze sobą, ponieważ szanuje naszą wolność i decyzje. W czasie ziemskiego życia każdy człowiek otrzymuje wystarczająco dużo łaski, by – współdziałając z nią – otrzymać wieczne zbawienie. Kto swoimi świadomymi grzesznymi decyzjami niszczy w sobie dar Bożej miłości, ten skazuje się na wieczne odrzucenie i związane z nią cierpienie, czyli skazuje siebie na wieczne potępienie. Wieczne odrzucenie to rezultat uporu człowieka, który wzgardził Bożym zaproszeniem do przyjaźni i postanowił uformować swoje istnienie na postawie buntu wobec Boga.

Potępienie jest rozumiane jako stan przeciwny do stanu zbawienia. Potępienie jest uważane za wieczną karę dla tych, którzy trwają w stanie buntu wobec Boga i konsekwentnie idą drogą zła.

„Mowa o krzyżu bowiem jest głupstwem dla tych, którzy giną, ale dla nas, którzy jesteśmy zbawieni, jest mocą Boga” (1 Kor 1,18). Użyte tutaj słowo giną (*apollumi*), oznacza zatracenie,

zagłada, ale też zgubić – np. zgubiona owca w stadzie, zgubiona drachma, zaginiony syn (Łk 15,6.9.24).

Zbawienie przez zawierzenie Jezusowi niezrozumiałe jest w świetle ludzkich systemów filozoficznych i dlatego „nauka o krzyżu” wydaje się dziwaczna i naiwna. Z tych względów wielu ją odrzuca i przez to przekreśla możliwość swojego zbawienia, ponieważ przyjęcie nauki Nowego Testamentu o dziele odkupienia przez Chrystusa jest jedyną drogą do zbawienia.

■ Potępienie – usprawiedliwienie

Apostoł Paweł przeciwstawia sobie potępienie oraz usprawiedliwienie.

(Rz 5,16) I nie tak ma się sprawa z darem, jak ze skutkiem grzechu jednego człowieka; albowiem wyrok za jeden upadek przyniósł potępienie, ale dar łaski przynosi usprawiedliwienie z wielu upadków.

(Rz 5,18) A zatem, jak przez upadek jednego człowieka przyszło potępienie (wyrok skazujący) na wszystkich ludzi, tak też przez dzieło usprawiedliwienia jednego przyszło dla wszystkich ludzi usprawiedliwienie ku żywotowi.

Konieczne należy oderwać się od potocznego pojmowania sprawiedliwości. Na nic się tu przyda traktowanie sprawiedliwości jako prawego i uczciwego postępowania, bo wtedy mówimy o jednym z podstawowych pojęć etycznych i prawnych. Nie można myśleć kategoriami sprawiedliwości społecznej, czyli przyznawania człowiekowi tego, co słusznie mu się należy z tytułu jego wkładu pracy lub zasług. Trzeba zapoznać się z odkryciami byłego faryzeusza w tym względzie, bowiem w miejsce starotestamentowej sprawiedliwości Duch Święty przez niego ujawnił skuteczny lek na potępienie: usprawiedliwienie Boże.

(Rz 1,16-17) Albowiem **nie wstydzę** się ewangelii Chrystusowej, jest ona bowiem **mocą Bożą ku zbawieniu** każdego, kto wierzy, najpierw Żyda, potem Greka, 17. Bo **usprawiedliwienie Boże** w niej bywa objawione, z wiary w wiarę, jak napisano: A **sprawiedliwy z wiary** żyć będzie.

Usprawiedliwienie Boże oznacza uczynienie człowieka grzesznego w oczach Boga takim, jak gdyby wypełnił obowiązujące go przykazania. Wszyscy ludzie rodzą się w stanie grzechu i popełniają wiele grzechów zasługując tym samym na potępienie – stąd konieczność uzyskania darmowej łaski usprawiedliwienia z wiary w Jezusa Chrystusa. Być usprawiedliwionym to stan, w którym bez żadnej obawy można stanąć przed Bogiem.

Bóg przez proroka Jeremiasza zapowiedział:

(Jer 33,14-16) Oto idą dni, mówi Pan, gdy spełnię dobrą obietnicę, którą wypowiedziałem o domu Izraela i o domu Judy. 15. W owych dniach i w owym czasie sprawię, że **prawdziwa** latorośl wyrośnie Dawidowi. Będzie wykonywał **prawo** i **sprawiedliwość** na ziemi. 16. W owych dniach Juda będzie wybawiony, a Jeruzalem będzie bezpiecznie mieszkać. Oto imię, którym je będą nazywać: **Pan sprawiedliwość nasza**.

Jezus na ziemi wniósł tę nową zasadę:

(Mt 12,17-21) Żeby się wypełniło, co powiedziano przez proroka Izajasza w słowach: 18. Oto sługa mój, którego wybrałem, umiłowany mój, w którym moja dusza ma **upodobanie**. Złożę na niego Ducha mego, a On obwieści narodom sąd. 19. Nie będzie się spierał i nie będzie krzyczał, i nikt na ulicach nie usłyszy głosu jego. 20. Trzciny nadłamanej nie dołamię, a lnu tłęjącego nie zagasi, dopóki nie doprowadzi **do zwycięstwa sprawiedliwości**. 21. A w imieniu jego narody pokładać będą nadzieję.

Na Golgocie Baranek Boży usunął grzech – żądło śmierci, a zmartwychwstaniem – zagwarantował uwolnienie od potępiającego wyroku.

(Rz 4,25) Który został wydany za grzechy nasze i wzbudzony z martwych dla usprawiedliwienia naszego.

(Rz 5,16-21) I nie tak ma się sprawa z darem, jak ze skutkiem grzechu jednego człowieka; albowiem wyrok za jeden upadek przyniósł potępienie, ale **dar łaski przynosi usprawiedliwienie** z wielu upadków.

17. Albowiem jeśli przez upadek jednego człowieka śmierć zapanowała przez jednego, o ileż bardziej ci, którzy otrzymują obfitość łaski i **daru usprawiedliwienia**, królować będą w życiu przez jednego, Jezusa Chrystusa.

18. A zatem, jak przez upadek jednego człowieka przyszło potępienie na wszystkich ludzi, tak też przez **dzieło usprawiedliwienia** jednego przyszło dla wszystkich ludzi usprawiedliwienie ku żywotowi.

19. Bo jak przez nieposłuszeństwo jednego człowieka wielu stało się grzesznikami, tak też przez posłuszeństwo jednego **wielu dostąpi usprawiedliwienia**.

20. A zakon wkroczył, aby się upadki pomnożyły; gdzie zaś grzech się rozmnożył, tam łaska bardziej obfitowała, 21. Żeby jak grzech panował przez śmierć, tak i **łaska panowała przez usprawiedliwienie** ku żywotowi wiecznemu przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

Nigdy nie było tak łatwo przejść ze stanu potępienia do stanu usprawiedliwienia.

(Rz 10,4-13) Albowiem końcem zakonu jest Chrystus, aby był usprawiedliwiony każdy, kto wierzy.

(...) 8. Ale co powiada Pismo? **Blisko ciebie jest słowo**, w ustach twoich i w sercu twoim; to znaczy, słowo wiary, które głosimy. 9. Bo jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem, i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg wzbudził go z martwych, zbawiony będziesz.

10. Albowiem **sercem wierzy się ku usprawiedliwieniu**, a ustami wyznaje się ku zbawieniu.

11. Powiada bowiem Pismo: Każdy, kto w niego wierzy, nie będzie zawstydzony.

12. Nie masz bowiem różnicy między Żydem a Grekiem, gdyż jeden jest Pan wszystkich, bogaty dla wszystkich, którzy go wzywają. 13. Każdy bowiem, kto wzywa imienia Pańskiego, zbawiony będzie.

Pan Jezus jest zbawicielem, drogą, prawdą, życiem, drzwiami dla zbłąkanych owiec, pasterzem, opiekunem (*parakletos*), mądrością od Boga, sprawiedliwością, uświęceniem i odkupieniem.

(1 Kor 1,30) Ale wy dzięki Niemu (*Bogu*) jesteście w Chrystusie Jezusie, który stał się dla nas mądrością od Boga i sprawiedliwością, i poświęceniem, i odkupieniem,

(2 Kor 5,17-21) Tak więc, jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare przeminęło, oto wszystko stało się nowe. 18. A wszystko to jest z Boga, który nas pojednał z sobą przez Chrystusa (...) 21. On tego, który nie znał grzechu, za nas grzechem uczynił, **abyśmy w Nim stali się sprawiedliwością Bożą**.

Warto więc zawierzyć siebie Jezusowi i wyruszyć po wieniec sprawiedliwości.

(Flp 3,7-11) Ale wszystko to, mi było zyskiem, uznałem ze względu na Chrystusa za szkodę. 8. Lecz więcej jeszcze, wszystko uznaję za szkodę wobec doniosłości, jaką ma **poznanie** Jezusa Chrystusa, Pana mego, dla którego poniosłem wszelkie szkody i wszystko uznaję za śmiecie, żeby zyskać Chrystusa 9. I znaleźć się w nim, nie mając **własnej sprawiedliwości**, opartej na zakonie, lecz tę, która się wywodzi z wiary w Chrystusa, **sprawiedliwość z Boga, na podstawie wiary**, 10. **Żeby poznać go i doznać** mocy zmartwychwstania jego, i **uczestniczyć** w cierpieniach jego, stając się podobnym do niego w jego śmierci, 11. Aby tym sposobem dostąpić zmartwychwstania.

(2 Tm 4,8) A teraz oczekuje mnie **wieniec sprawiedliwości**, który mi w owym dniu da Pan, **sędzia sprawiedliwy**, a nie tylko mnie, lecz i wszystkim, którzy umiłowali przyjście jego.

■ Z kim zatem spędzimy wieczność?

Mając do wyboru: potępienie lub usprawiedliwienie, każdy człowiek musi się zdecydować już teraz, co wybiera. Od tego wyboru uzależniona jest jego wieczność: albo przy Bogu w niebie, albo z dala od Niego w jeziorze ognistym w towarzystwie diabła i jego aniołów.

Warto więc jeszcze raz przypomnieć sobie zapowiedź proroka Daniela i posłuchać słów Jezusa:

(Dn 12,2) A wielu z tych, którzy śpią w prochu ziemi, obudzą się, jedni do życia wiecznego, a drudzy na hańbę i wieczne potępienie / wiekuistej zgrozie / ku wiecznej odrazie.

(J 5,24) Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, kto słucha słowa mego i wierzy temu, który mnie posłał, ma żywot wieczny i nie stanie przed sądem, lecz przeszedł ze śmierci do życia.

Potępienie – życie na ziemi z odziedziczonym wyrokiem odrzucenia od obecności Boga; • zbawienna łaska – to okazana w Chrystusie przychylność Stwórcy; • Wcielenie, Ukrzyżowanie, Zmartwychwstanie, Wniebowstąpienie, Zesłanie Ducha Świętego – to dzieło zbawienia dokonane dla nas przez Zbawiciela; • usprawiedliwienie z łaski przez uwierzenie Ojcu i Synowi z pomocą Ducha Świętego – to jedyny ratunek dostępny dla każdego; • Powtórne Przyjście i Sąd Ostateczny – dokończenie dzieła zbawienia.

Konspekt do dwunastu rozważań pastora Kazimierza Sosulskiego wyemitowanych w Radiu Pielgrzym w okresie 14.05 – 30.07.2014 roku pod wspólnym tytułem „Człowiek, niebo i piekło”.

(1) Dzień, w którym umarła śmierć; (2) Czym jest życie wieczne; (3) Człowiek a śmierć; (4) Człowiek a potępienie; (5) Człowiek i zaświaty; (6) Człowiek i powrót Jezusa; (7) Człowiek i zmartwychwstanie; (8) Człowiek i sąd ostateczny; (9) Człowiek i niebo; (10) Człowiek a jezioro ogniste; (11) Uchwyćmy się Życia; (12) Trzymajmy się Życia